

UFO - NYTT

NR 3 2003

VÄSTERBERGSLAGENS
UFO FÖRENING

Stimmerbovägen 43 77790 Smedjebacken !

Tel 0240 79135

Postgiro 16099-4, Hemsida <http://come.to/vbufo>

Medlemsavgift 100:-/år

UFO - NYTT

Nummer **3** 2003

Sid 2	FÖRORD
Sid 3	RAPPORTER
Sid 4-7	UFOs OCH KYRKOGRÄRDAR
Sid 8	UFOs VRAKDEL ÄR UPPKLARAD
Sid 9	URKLIPP "SPÖKELDEN"
Sid 10-12	NOVELL "Forntidsvandringen"
Sid 13	SMÅTT & GOTT
Sid 14-16	DOMPROSTERNAS KYRKOGRÄRD
Sid 17	MEXIKANSK TV SÄNDER...
Sid 18-19	URKLIPP
Sid 20-21	DRÖMMEN OM mars
Sid 22-23	URKLIPP
Sid 24-26	FLYGANDE TEFAT...

UFO NYTT är en medlemstidning för medlemmarna i Västerbergslagens UFO-förening. Utges 4 ggr/år.

HÄR HAR VI YTTERLIGARE EN SOM MISSUPPFATTAT UFO-FRÅGAN....

Oidentifierade gröna gubbar

I Dalaradion intervjuades en representant för Västerbergslagens UFO-förening.

Beträffande eventuella besökare från rymden är jag nog minst sagt tveksam! Vår för är det alltid bara en eller två personer som blir vittna till rymdmännens

landningar? Varför landar de inte på Gärdet, Ullevi eller något annat ställe med mycket folk? Men var och en lever på sin tro!

Det jag egentligen funderar på var ett uttalande som denne styrelserepresentant gjorde. "Vi vet att UFOs finns, vi vet bara inte

vad det är för något"! Eftersom UFO betyder Unidentified Flying Object, alltså Oidentifierat flygande föremål, så sa hon alltså: "Vi vet att det finns oidentifierade flygande föremål, men vi vet inte vad det är för något!"

Fullständigt obegripligt! Det är

väl självklart att vi inte vet vad det är.

Det ligger väl rimligen i beteckningen oidentifierade! Kan någon förklara detta?

En som inte set några gröna gubbar

FÖRORD.

Ja, så var det återigen höst, med mörka mysiga kvällar. UFO-aktiviteten är inte hög här. Det har inkommit 2 rapporter från slutet av augusti, vi har tyvärr inte fått igen formulären, så vi får vänta till nästa nummer av tidningen. Men vi hoppas naturligtvis att det ska hända något bra på ufo-fronten. Det vore ju dags nu.

Det vore även intressant om någon journalist kunde rota fram äldre rapporter och granska dessa igen. Många äldre rapporter är bra och det fanns inte så mycket i vårt luftrum på 50-talet som nu. Där har vi säkerligen missat mycket bra material.

Nu har "våra" vetenskapsmän upptäckt och erkänt, att det finns en mängd planeter i olika solsystem. Det finns vatten m.m. Vad dom inte tror eller vet ännu är, att intelligent liv inte skulle förekomma någonstans, dom har inte fått några indikationer på det. Ingen har svarat på våra anrop. Att anropen kanske är så föråldrade, att ingen skulle komma på tanken att vi skulle använda dessa, kan dom inte ens föreställa sig. För tänk om tekniken handlar om hjärnvågor, ja då måste vi nog vänta, för vår tekniska värld inrymmer inte sådana ting.

Vår planets urbefolkning kanske använde sig av just de vågorna, som telepati sägs kunna skapa. Kanske byggnader på olika håll fick liknande utseende av den anledningen. Jag säger inte att det är så, det är bara en teori som alla andra. Vi skall ju ha ett öppet sinne. Tanken kan vara mycket snabb och fri. Den kostar inget. Bara fördelar.

GUDRUN.

Efterlysning!

★ ★ ★

GAMLA UFO-NYTT ?
Har du som varit medlem länge
sparat dina gamla tidningar?
Bengt är intresserad av att låna
gamla nummer (gärna hela år-
gångar) för kopiering.
Kontakta honom på telefon
023 772012

★ ★ ★

RAPPORTER.

Datum: 1986, april ?

Plats: Hedemora.

Vittne: Anonym.

Tid: 22.00. Obs-tid: 2 minuter.

Vittnet berättar:

Vi var 3 grabbar, som åkte bil från Hedemora, vi åkte ner för att titta på fåglar vid fågeltornet vid sjön Hovran. Det var i april, året är jag inte riktigt säker på, men jag tror det var 1986. Klockan var ca. 22.00 när föraren ropade till oss, titta ett UFO! Det såg ut som ett flygplan på hög höjd, med ett fast gult vitt sken. Ljuspunkten ändrade hastigt sin bana och gick snett nedåt, ca. 20-30 cm. Det stannade i ca. 20 sek. Sedan blev ljuspunkten större för att sedan bli mindre och mindre tills den försvann efter ca. 5 sek. Hela obs-tiden varade i 2 minuter. Vädret var torrt och klart.

Fältforskare: Bengt Karlsson.

Utredning: Ingen.

Datum: 1989. Hösten.

Plats: Säter.

Vittne: Lars Johansson.

Tid: 17.00 Obs-tid: 15 sek.

Lars säger att de började sin resa i bilen från Säter till Hedemora, några kilometer söder om Säter på riksväg 70, i höjd med yttre heden såg vi något över skogen på högra sidan. Det ligger söder om Bisbergsklack. Det uppfattades av mig som en stor cigarrformad farkost. Min sambo tyckte det var ett ljussken med färgen mörkgrön och med ljusare grönt utåt.

Vi såg något som bar iväg åt öster, under kraftig acceleration och som försvann i molnen i skymningen. Troligen under hösten -89. Vi komfarande söderut och vi stannade på riksvägen, så vi såg det hela under ca. 15 sek.

Fältforskare: Bengt Karlsson

Utredning: Ingen. Tiden är osäkert, svårt att greppa.

Finns där ett sammanhang?

UFO:s OCH KYRKOGRÄRDAR.

Av Preston Dennett.

Begravningsplatser och kyrkogårdar är vanligen platser förknippade med spöken. Hur som helst, åtskilliga fall är nu upptecknade där UFO:s har visat ett överdrivet intresse för kyrkogårdar. Frågan är, varför? Vilket intresse kunde UFO:s möjligen ha för någonting så makabert som en begravningsplats?

Dessa typer av fall är tämligen sällsynta, men de fortsätter att vända uppåt och har varit tongivande för UFO-forskare i många år. Detta är inte fall av så kallade "spökljus" men redovisas som synbar metallisk rymdfarkost. Låt oss undersöka ett fåtal fall och själva ta ställning.

Fall 1: Mount Pleasant Kyrkogård.

På kvällen den 7 maj, 1967, var fjortonårige Ricky Banyard gående på väg till sitt hem i Edmonton, Alberta, Canada, när han observerade "märklig stråle av ljus" komma från ett okänt föremål i skyn. Han sprang kvickt till sin vän Glenn Goates hem, och de två pojkarna tittade på föremålet genom kikare. De såg att det "liknade två klot förenade tillsammans, och det svävade med ett visslande ljud." Det sände periodvist en kraftfull stråle av ljus till marken.

Omkring kl. 2 på efternatten blev Glenn trött och gick till sängs, medan Ricky gick utomhus och höll sig gömd under några träd för att titta på föremålet. Nästa gång föremålet sände ut en stråle av ljus följde han det till marken, och chockades då han insåg att det sken direkt på Mount Pleasant Kyrkogården tvärs över gatan från hans hem. Enligt rapporten av fallet, "Strålade ljuset markant ner mot marken och skapade ett vitt, klart glänsande område just på den punkten".

Ricky försökte till slut komma närmare, men tyvärr, så snart han gick fram från sitt gömställe under träden försvann ljusstrålen, ljuset på föremålet slocknade och föremålet försvann med ett ljud likt ett startande jetplan, följt av ett flertal "bangar".

Den mest intressanta aspekten av detta fall var avslöjandet av en inspektion på kyrkogården nästa dag. Som rapporten lyder, ---- "inspektionen av kyrkogården gav flera oförklarliga rektangulära svarta streck på sand och grusstigar bland gravarna.

Stenblock och småstenar verkade att vara förkolnade, men inga gräs-områden eller träd syntes ha blivit skadade.

Joseph LaFarge, kyrkogårdens arbetsledare, kunde inte förklara märkena, och kunde inte komma ihåg att en sorteringsmaskin eller vägskrapa hade gått över vägarna på lördagen och möjligen kunde ha åstadkommit skadan i den grova sanden. Just då uppmärksammade han två andra stora märken och sa: Jag vet inte något om dem - de verkar tämligen ovanliga. Han kunde inte reda ut de svarta märkena på stenarna, och förklarade: att ingen olja använts på kyrkogårdsvägarna.

Fall 2: En begravningsbyrå i Arkansas.

Även ett annat egendomligt fall inträffade tidigt detta år, men mer än tusen miles bort. Vittnet är en anonym ägare av en begravningsbyrå. Hela pärsen började när ägarinnans son kom inspringande och berättade att ett "flygande tefat" svävade rakt över begravningsbyrån. Ägarinnan rapporterade att hon trodde hennes son inbillade sig saken, och gjorde ingen undersökning.

Sedan, några dagar senare, besökte en man en väns grav, denne kom instörtande till ägarinnan av begravningsbyrån och rapporterade att ett "skivformat, metalliskt föremål" svävade rakt över byggnaden. Plötsligt påminde hon sig sonens tidigare rapport, hon sprang nu ut för att se, men då var föremålet borta.

Emellertid - hon var grundligt skakad av händelsen och gjorde en officiell rapport till Aerial Phenomenon Research Organization (APRO) anförd av Jim och Carol Lorenzon. Hon beslöt att rapportera sitt fall bara på vilkor att hennes namn och boningsort var hållna i förtroende (konfidentiellt).

Fall 3: Leominster Kyrkogård.

Ett verkligt betänkligt fall vilket hände i Leominster, MA, var från början undersökt av J. Allen Hynek. Det började den 8 mars, 1967, när ett ungt par (en målare och en hårfrisörskan) gick ut för att ta en åktur och titta på "trädgrenar som var tyngda av snö efter en omfattande snöstorm". Det var omkring kl. 1 på natten, vädret var klart och de passerade en liten kyrkogård utanför Leominster.

Båda noterade att kyrkogården var egendomligt höljd i dimma fastän det annars var klart överallt.

Sedan lade de märke till ett främmande ljus direkt över kyrkogården, och deras första reaktion var, att det måste brinna på kyrkogården och att dimman var rök. De tog en närmare titt, och just då förändrades sakerna från främmande till bisarrhet.

Som forskarnas rapport säger: "Han svängde bilen runt igen och med stängd vindruta, vek av från vägens bredsida till kyrkogården och ljuset.....han gick ur bilen, stängde dörren och började att gå mot föremålet. Samtidigt hände flera saker: billjuset, radio och motor upphörde att fungera, han kände en elektrisk stöt och hans kropp började förlora känslan och sattes ur funktion; hans armar var matta och slogs utmed biltaket och träffade med sådan fart att det blev märken i is och snö.....Mr.W. kunde inte röra en muskel, fastän han kunde höra och hans minne fungerade normalt. Sedan tändes billjuset, motorn och radion började fungera, och föremålet som funnits bakom stenblocket sattes i gungning och gav ifrån sig ett surrande ljud, satte fart uppåt och försvann ur synhåll över dimtäcket.

De 2 vittnena var grundligt skrämda av händelsen. Som det ena vittnet sa: Ingenting jag någonsin förut sett kan jämföras med det föremålet.

Fall 4: Pournoy - la - Chetive Kyrkogård.

Den 9 okt.1954, var 4 barn i åldrarna 5-16 år ute och åkte rullskridskor i närheten av kyrkogården inte långt från sina hem i Pournoy - la - Chetive i Frankrike, då de stötte på ett UFO. Det svävade direkt över kyrkogården och beskrevs som runt, tydligt lysande och omkring 3 meter i diameter.

Alla 4 vittnena tittade chockade hur en kort figur (skepnad) visade sig. Det var känd i svart, hade stora ögon och hår i ansiktet. Det sken ett "dunkelt ljus" på det och det talade ett "okänt tungomål". De 4 unga vittnena flydde i skräck och fasa, men svängde runt och tittade tillbaka just i tid för att se föremålet flyga iväg och försvinna.

Ur UFO Journal Juni 2002

MÅNEN SKAPADES AV EN JÄTTELIK KOLLISION.

ASTRONOMI. Forskare har länge vetat att månen bildades vid en jättekollision mellan jorden och en annan planet. Nu tyder både månprov och teoretiska beräkningar på att den andra planeten har varit dubbelt så stor som Mars.

Vid kollisionen utvecklades otroliga mängder energi. Hela jordytan måste ha smält, så att den under miljontals år efter kollisionen har varit en stor lavasjö. Viktigare var emellertid att det vid kollisionen slungades ut otaliga triljoner ton berg i en bana runt jorden. Det allra mesta föll tillbaka till jorden, men en del blev kvar därute.

Under en kort tid hade jorden en ring bestående av stora och små stenblock. Efter hand samlades dessa till den måne vi känner till idag. De nya mätningarna av stenar från månen ger nu även ett exakt svar på månens ålder. Den är mellan 4,52 och 4,50 miljarder år gammal och alltså lika gammal som jorden. När månen bildades, var jorden mindre än 50 miljoner år gammal och bara ett livlöst stenklot. Det var bara bra, eftersom inget liv hade överlevt månens hårda födelseprocess.

GODA NYHETER.

Energi från avfall. Bränsle från växter kan snart ge billig energi till jordbruksområden i utvecklingsländer. Forskare har uppfunnit en metod, som åtskiljer förbrännings- och uppvärmningsprocesser, så att det bildas mycket koncentrerad gas från jordbruksavfall.

Sahara rör sig naturligt. Nu har forskarna bevis - i form av satellitbilder - för att det är naturliga klimatförändringar som orsakar att Saharas gränser hela tiden rör sig.

DÅLIGA NYHETER.

Eskimånytt. Greenpeace har intervjuat eskimåer vid Alaskas kust. Många av deras erfarenheter stöder forskarnas förutsägelser om varmare klimat. Eskimåerna har sett att isen har blivit tunnare och att nya arter av hajar och havsmåsar kommer längre norrut.

MYSTERIET OM UFOTS VRAKDEL ÄR UPPKLARAT.

UFOLOGI. År 1996 väckte en liten metallbit uppseende i ufologiska kretsar. Den lämnades till ufomuseet i Roswell, USA, av en Blake Larsen, som hade fått den av en galleriägare. Han ansåg att det var en bit av det ufo, som störtade i närheten av Roswell 1947.

Roswellfallet är en av ufologins mest seglivade myter. Ufoanhängare anser att ett ufo i juli 1947 störtade utanför Roswell. Bland vrakdelarna hittade man några mycket lätta metallbitar och något som påminde om metallfolie. Larsens metallbit kunde vara en av dessa bitar. Störtningen omnämndes kort i medierna, och resterna visades på en presskonferens, där myndigheterna förklarade att det rörde sig om en väderballong.

För att få fallet angående metallbiten avgjort beslutade museet i Roswell att få den undersökt. Analyserna visade att den bestod av jordiskt silver och koppar som nästan smält samman. I augusti 1996 gav sedan en tidningsartikel om dessa undersökningar lösningen på varifrån metallbiten kom. En läsare kontaktade museet och berättade att den var en rest från konstnären Randy Fullbrights verkstad.

Fullbright hade använt en gammal japansk teknik för att skapa den mönstrade metallen, och han hade tidigare gett några bitar av den till galleriägaren. Om det sedan är galleriägaren eller Blake Larsen som låtit fantasin skena iväg står skrivet i stjärnorna.

GROTTFORSKARE HÄVDAR ATT DE HAR FUNNIT SPÅR AV EN OKÄND DJURART I EN MEXIKANSK GROTTA.

År 1996 fann några grottforskare märkliga djurspår djupt inne i den mexikanska grottan Cueva del Arroyo. Grottforskaren Bonnie Crystal anser att de gjorts av ett djur som går på två ben, och hävdar att hon och hennes kollegor funnit en okänd djurart. Andra forskare tror att spåren kommer från en sköldpadda. Det tror inte Crystal: man har aldrig hittat sköldpaddor i grottan, och det finns inga spår av svans och bakkropp, som sköldpaddor alltid lämnar efter sig.

Spökelden – och annan mystik i Värmlandsskogarna

"Lukvall-Johan" bodde på Lukvallen i Östra Näsberg. Han var ofta på tjäderlek på det legendariska Lövberget. Det var förresten där som det spökade så oherrans. Fast Johan ansattes bara en enda gång av de mystiska "makterna." Det var vid en tjäderjakt.

Han gick dit på kvällen och försökte kvällspelet, men fick ingenting. Så gjorde han upp en eld av torrakar och lade sig bredvid brasan och somnade, men vaknade vid att eldbränderna slungades isär, så att elden slocknade.

Förargad gjorde han upp en ny eld, samlade ihop de spridda bränderna och lade dem på elden i den tron, att

det var blåsten som slungat isär dem.

Efter en stunds sömn vaknade han vid att bränderna ånyo slungades åt sidorna, så att elden slocknade och kylan tvingade honom till att på nytt göra upp eld.

Somnade igen

Ingenting levande såg eller hörde han, och slutligen lade han sig ned vid brasan och somnade igen. Men inom sig kände han, att det var oförklarligt, att elden skulle bära sig så åt.

Så fort han somnat och börjat snarka, slungades ånyo vedklamparna åt alla väderstreck, elden slocknade, och mörkret bredde ut sig över platsen.

Nu förstod Johan, att det var "makterna" som kommit med i spelet. Han var ju på en sådant ställe.

Nåväl, än en gång samlade han ihop de spridda kubarna, gjorde upp eld och satte sig att vänta på, att det skulle "grå" av den nya dagen. Någon sömn blev det inte. Och snart fick han höra den första rödhaken slå en drill. Då visste han, att snart skulle gammeltjädern slå en "knäppning." Rödhaken (hampspecken) var skogens väktare. Han slog först någon enstaka drill, så småningom flera, och snart stämde hela fågelkören i med en sång, så att tjädernas knäppningar knappt hördes. Det var jubel i skogen!

Lukvall-Johan ville gärna berätta om Lövberg och de mystiska sakerna där. Jag känner inte till vem som först uppodlade marken där samt byggde ett torpställe. Men vid tiden för spökerierna (omkr 1900) bodde en Lars Håkansson där. Man kallade honom Hurtig-Lars. Fadern hade varit knekt med namnet Hurtig. Hurtig-Lars var bror till Sven Håkansson på Backamon söder om Gravol. Lars var kort och grov, med korta ben och en väldig rygg. Armarna kunde nästan liknas vid björnramar.

Lösa i fähuset

Oron började i ladugården, kan jag berätta. Frampå vårsidan hände hemska saker. En dag stod korna lösa i fähuset. De råmade och blängde på något, som Hurtig-Lars inte kunde se, hur han än ansträngde sig. Fodret slängdes ut på golvet, och Lars begrep att det var trolltyg i farten.

Sådant kunde man bara fördriva med trollskott. Lars gick in i stugan, laddade bössan med en silverkula och sköt ett skott för fähuset.

Men det skulle han inte ha gjort. Korna började nu råma av rädsla och hunger. De kunde inte förmås att stå stilla, utan vände sig baklänges i båsen, råmade som besatta och glodde som om de blivit tokiga. Man försökte stå uppe i båsen och hålla i vidjebanden, men dessa gick av. Ibland tvinnades de upp. Man höll i fodret för att korna skulle få äta, men bäst det var, flög fodret i motsatta vägen. Båsbalkarna rycktes loss och kastades mot väggen. Ladugården vandaliserades totalt.

Det finns oändligt mycket att säga om dessa spökerier. En dag var det dock slut på "uschlihetera" i ladugården. Då började det spöka inne i stugan. Husgeråden seglade som hökar inne i köket. Grytor, kastruller, kaffekokare och kaffebrännare slänges

mellan väggarna. Ingenting fick stå stilla på sin vanliga plats.

Man kom från angränsande byar på finnskogen för att hälsa på och se "sakerna." En gång skulle Hurtig-Lars bjuda Kölbergs-Lars på kaffe. Sockret låg på ett kaffefat, ty sockerskålen var sönderslagen efter tidigare duster med spöket. Man satte sig för att dricka. Då upptäckte man att sockret var borta. Man letade efter sockerbitarna och fann till slut att de satt i en ring i håret på Hurtig-Lars. Det knastrade i håret, när de revs loss.

När Hurtig-Lars skulle resa sig upp för att leta efter det tomma fatet, fann man att fatet satt "fastklistrat" på Hurtigs ändalykt.

Motsvarigheten
till modersmjölk
är farvatten

I HÖRNET

KORT NOVELL

Av Gudrun Andersson.

FORNTIDSVANDRINGEN.

Gruppen av människor vandrade fram över stäppen, vinden var isande kall. Dom gjorde denna vandring vart tionde år, varför visste dom inte riktigt, det var bara så. Dom äldre ledde dom yngre, och dom hade berättat om de "Stora Stensättningarna" som var gudarnas boning.

Dom visste också att två i varje vandrande grupp blev utvalda av gudarna, dom fick stanna kvar hos gudarna tills det var dags för för nästa vandring. Det var en stor ära att bli utvald och efter sin vistelse hos gudarna kom dom tillbaka, dom berättade inte så mycket om dessa gudar, men en del saker framkom naturligtvis.

Nu var det så att denna lilla grupp hade gjort denna vandring bara 2 gånger tidigare, så dom var mycket upprymda över att få träffa sina medlemmar igen efter hela 10 år. Dom äldsta mindes de nyheter som de två första hade infört i stammen. Maten smakade numera gott, dom hade plockat växter med olika lukter. Dessa hade dom lagt i kokgroparna tillsammans med maten där. Nu satt man om kvällarna och njöt av värmen från elden och maten som hade olika smaker.

Gruppen räknade med att vandra ytterligare 2 dagar innan dom skulle få se dessa märkliga stensättningar. Ingen visste hur stenarna kommit dit, man antog att gudarna hade fraktat dem på något sätt, för annars fanns inga stenar ute på denna stora och öppna slätt. Dom äldre visste också att vid kvällens eld, skulle dom berätta för dom yngre vad som väntade när dom kom fram. Dom skulle berätta om dånet och ljuset, som hördes och syntes när gudarna kom. Dom yngsta som inte varit med om detta tidigare satt mycket spända och lyssnade på dom äldres berättelser. Dom vågade inte fråga och dom kände nästan rädsla, tänk om ingen i deras grupp skulle duga. Tänk om gudarna denna gång uteslöt någon, det hade visserligen aldrig hänt förut. Men hur kunde dom unga få sådana tankar.....

När så gruppen till slut stod vid bergets fot och såg över den stora slätten och dess enorma stenformationer, blev det alldeles tyst inom gruppen. Alla stod och tog intryck av "Gudarnas boning". Flera grupper hade kommit, men ingen fanns vid själva stenarna. Dom flesta hade sina små läger en bra bit därifrån.

Dom två som varit utvalda första gången log ett igenkännande leende, dom verkade bli mycket upplivade. Den här gruppen bestod av 5 vuxna och 3 barn, varav ett dibarn. Dom närmade sig platsen och slog sitt läger en bit från en annan grupp. Varje grupp bestod av 8-10 personer. Så nyfikenheten på varandra var stor. När man rest sitt tältliknande hus, som bestod av skinn och pålar, det var en enkel och lätthanterlig packning. Man gjorde även iordning kokgropen, sedan kunde ungdomarna få bekanta sig med varandra. Dom vuxna individerna letade sig fram till bekanta vilka dom träffat vid sina tidigare träffar. Dom hade en del att tala om, sådant som hänt sedan sist. En del fanns inte längre med, deras livsandar hade flytt till andra marker.

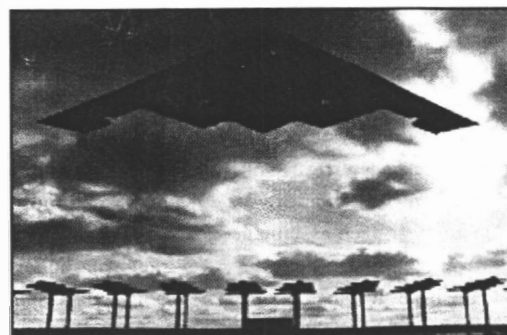
När så skymningen kom och lägereldarna tändes på dom olika lägerplatserna, var lugnet totalt. Barnen hade somnat in, mätta och belåtna. Plötsligt blev man varse ett enormt ljussken, det såg ut att flyta fram på himlen. Alla tittade på det, man visste att när det kom närmare skulle det höras ett stort dån som av ett stort vattenfall. Nu började dom vuxna individerna att sakta gå mot själva stensättningarna, dom samlades där i stor förväntan. Ingen visste egentligen vad som nu väntade, det var olika saker som hände varje gång.

"Gudarnas sol" stannade och sänkte sig ner intill stenringen. Det tog en stund innan en öppning blev synlig, det mumlades i grupperna och spänningen steg. Så kom en av "gudarna" ut genom öppningen, den hade som alltid en konstig dräkt på sig. Det såg ut som ett ljus skinn, som följde hela kroppen, till och med ben och armar. Fram såg det ut att vara delat, men ändå helt. Stammarna kände igen guden, han hade samma ljusa lugg och grop i hakan som sist. Han vinkade glatt till dom väntande, nu såg dom även de övriga gudarna, tillsammans 8 stycken, två var nya, dom hade inte varit med tidigare. Dom såg mycket unga ut. Dom kände stor vördnad inför dessa gudar, dom hade inte åldrats en dag sedan dom såg dem sist. Grupperna tittade på varandra och sedan på gudarna, man såg klart skillnaden. Gruppens åldringar var skrynkliga och hade ålderns alla svagheter, gudarna var mycket äldre men såg ut som män i sina bästa år. Nyheten denna gång, som var synlig, var alltså dessa två unga stiliga unga män. Alla gudarna gick in i stenringen, dom gjorde tecken till dom övriga att komma. Dom ville visa något.

Alla samlades inne i stenringen. Gudarna tittade mot stjärnhimlen och pekade. Dom hade en liten sten utanför stenringen.

Man skulle enligt gudarna titta mot den stenen inifrån stenringen. Man skulle stå rakt mot stenen, och se, där kom ett stort stjärnljus fram som gudarna ville visa. Man förstod inte varför det hände, men händelsen gav ett starkt intryck på grupperna. Gudarna hade mera dom ville visa, så alla satt sedan stilla inne i ringen och väntade. En av gudarna reste sig plötsligt, alla såg att en ny dag snart skulle börja. Guden pekade nu på ytterligare en större sten längst fram, alla tittade och till stor förundran fick dom se solens första strålar slå exakt på stenens mittpunkt. Här började guden att berätta om solens inverkan på deras liv. Alla visste att det kom perioder med regn och även snö och is i vissa trakter. Men ingen visste ju exakt när dom olika perioderna kom. Nu var ju alla trötta och intrycken som givits av gudarna blev mycket mäktigt för dom äldre i grupperna, dom behövde alla lite sömn. Men innan dom återgick till sina små lägerplatser, bad gudarna att dom senare på dagen skulle ta med sig sina barn och ungdomar till nästa träff under dagen. Man ville givetvis se alla. Och man ville se vilka som var lämpliga att föra med sig vid deras avresa senare.

Ev. forts.

B-2 tål inte fukt

Pinsamt värre var det för Pentagon och tillverkaren Northrop Grumman när det framkom att det amerikanska flygvapnets stolthet – det häpnadsväckande dyra Stealth-bombplanet B-2, som kostar 1,5 miljarder dollar per styck, inte tål att flygas när det regnar. Den radarabsorberande lacken som planet är täckt med och som gör det "osynligt" på radar bryts nämligen snabbt ner när den utsätts för regn, hetta eller fuktighet. Efter varje flygtur måste planen, som är värda fem gånger sin vikt i guld, genomgå en dyrbar och omständlig omlackering och sedan torkas försiktigt i ett torrt och svalt utrymme. Pentagon medger att detta kan medföra problem för planetns förmåga att operera effektivt utomlands, men har inte för avsikt att ändra sina flygrutiner för de 20 B-2 som hittills levererats. Men de får nog se upp om fienden använder vattenpistoler...

(New Scientist / Electronic Telegraph, 21 aug, 1997)

Folkskoll Gotthard Kärberger och "Lukvall-Johan" framför ruiner-
na av den gamla "spökladugården" i den värmländska finnskogen.

Ståtlig gubbe

Ovanstående har Johan Persson, "Lukvall-Johan", berättat. Jag minns Johan mycket väl. En ståtlig gubbe var han. Särskilt frapperades jag av hans långa, ståtliga mustascher. Utan dem skulle han inte se så ståtlig ut, tänkte jag vid mitt besök. Nu såg han ut som en profet. Kroppen var välbyggd, och han rörde sig mycket lätt och ledigt. Även tankarna var klara och lättörliga.

Jag bad honom berätta om hur han upplevt naturen i Lövberg och trakterna där omkring.

- Ja, det är väl inget särskilt att säga. Lite om ungdoms- och mannaår kunde jag väl förtälja. Men det hinner jag inte i dag. Du får komma hit om någon vecka, så får vi se.

Vi gick ut på gårdsplanen och tog avsked av varandra.

- Titta, sade Johan, vi har moderniteter också på finnskogen! En mil uppe i luften flög tvenne reoplan. Efter dem bildades tvenne långa röksvansar på himlavalvet. Så kom ett par nya plan rakt över Kölberg. De flög i bredd, osynliga för ögat.

En vacker tanke.
Snälla ord.
Sprider glädje
På vår jord...

HÖSTMORGON-

En morgon
av dallrande solsken
Vita slöjor följa
likt andetag över mörka vatten

Lyssnande steg
i det daggvåta gräset
Frusna fötter viskande går
över redan skördad äng

Soldis en morgon
Vita slöjor
över mörka vatten.

MEN BARA FÖR EN TID.

Intensiteten har stillnat
- har du märkt det -
Nu önskar du bara vila
få känna värme och ro
- men bara för en tid

Löven gulnar och faller av
kvällarna blir långa
och kort är dag
Frosten har pudrat vitt
sommaren har gjort sitt
- men bara för en tid

Men bara för en tid
vi krypa in i ombonat bo
vill känna värme och ro
När ljuset en gång återvänder
vill vi vara med och se
när det händer
- men bara för en tid.

Spökar hästen?

Jag är en hästintresserad tjej som har några frågor om Karl XII:s stridshäst Brandklipparen. Har hört att den hästen ska spöka. Fanns det flera hästar med det namnet?

Yvonne i Västerbotten

Jo det finns flera hästar i historien med namnet Brandklipparen: kung Karl XI red på en häst med namnet Brandklipparen under slaget vid Lund 1676. Sonen Karl XII hade en häst med samma namn under slaget vid Poltava, och Brandklipparen förde honom också hem från Konstantinopel 1715. Den hästen ska enligt sägnen ha dött när kungen hade högkvarter i Lund och ska ha begravts där Katedralskolan nu ligger. På en ny Brandklipparen red Karl XII 1718 mot Fredrikshald och den dödade kulknappen. Den hästen ska sedan ha fått en fristad på Engso slott vid Mälaren. Där levde den i 22 år tills den natt då en stallknekt hängde sig i stallet. Hästen blev skrämmd och när stallfolket kom på morgonen och öppnade stalldörrarna rusade hästen ut, rakt mot en stenmur och dog. På platsen finns en minnessten, och än i dag påstås hästar skygga när de kommer nära.

I parken vid Engso slott påstås ett annat spöke visa sig: Anders Luxemburg - Karl XII:s förtrogne och den som tog med sig Brandklipparen till Engso.

Klippare betyder snabbblöpare och namnet Brandklipparen ska ha kommit av kungarnas tradition att personligen rida ut och övervaka släckningen när det brann i det gamla Stockholm.

DOMPROSTERNAS MINNESVÅRDS KYRKOGÅRD.

(Dean memorial Cemeteri)

Fall:10.

Detta fall är utan tvivel det mest komplicerade och frossbrytande av alla kyrkogårds-UFO möten. Undersökts av veteranjournalisten Bob Teets, detta fall involverar dussintals av vittnen, alla av dem har regelbundet sett UFO:s sväva över den lokala kyrkogården i Elk Garden, WV.

Iakttagelserna verkar att koncentreras över ett speciellt område kallat Nethken Hill. Hur som helst, den enda byggnaden på kullen är en liten kyrka omgiven av kyrkogårdar, omfattande Nethken kyrkogård, Kalbaugh kyrkogård och Dean Memorial kyrkogården. Iakttagelserna började i tidigt 1960 tal och verkar kvarstå än idag.

Jones familj är bara en av många familjer i denna lilla stad att ha sett UFO:s över den lokala kyrkogården. I april 1968, var två medlemmar av familjen åkande vid sidan av kyrkogården, då de fick se en glänsande boll av ljus över sina huvuden. Båda iakttog det 100-foots orangefärgade klotet röra sig fräckt över deras fordon. De kunde nu också se en metallisk struktur hos föremålet, och kunde höra ett högstämt surrande ljud.

Utom sig av fruktan, körde de iväg från området. Det svävande föremålet förföljde dem ända hem, svävande över bilen. Det förskräckta paret rusade in i familjens hem och väckte upp sina släktingar, som då gick utomhus, och fick då se föremålet som då började kastas hit och dit och sen fara sin väg.

En annan familj, vilken också har sett föremål över kyrkogården är Kalbaughs, vilka har sin egen familjekyrkogård. Amie Kalbaugh säger: Vi har sett ljusen under sena 1960-talet och tidigt 70-tal, röra sig fram och tillbaka runt kyrkområdet. (Kyrkan är i omedelbar närhet till kyrkogården. Jag önskade aldrig att se det, men gjorde det..... Vi kunde se ljusen och genomgick en process av uteslutning, inte ett flygplan, inte en helikopter o.s.v. och försökte räkna ut vad det kunde vara..... Jag tyckte vi alltid hörde ett högstämt ljud och tittade då ut genom fönstret. Ljuset var alltid vitt.

Amies syster, Vickie, mindes också iakttagelsen. Hon säger: Jag såg en silvervit, ellipsformad sak i skyn. Jag tänkte, det är inte ett flygplan eller helikopter.

Minnet spelar en ett spratt när man har blivit skrämdd, och jag minns att jag var rädd.....efter dessa iakttagelser var vi alltid så rädda.

En annan medlem av familjen Kalbaugh, Clark Kalbaugh, rapporterade sitt eget sammanträffande i mitten på juli 1970. Clark säger: Jag tittade ut genom fönstret mot Nethken Hill kyrkogården när jag fick se ett föremål röra sig i skyn över kyrkogården..... snabbt som en blix, det var rakt över huset! Jag tittade direkt upp på undersidan av föremålet, som möjligen är cigarrformat till elliptiskt, någonting mitt i mellan. En mängd av ljus lyser på undersidan, mycket glänsande. Tio till femton klart lysande. Så fort som det visade sig...förbryllad !...så är det borta igen. Sedan såg jag bortemot Elk Garden (hjortparken) på Nethken kyrkogården återigen ljusen.

Ett annat vittne till Dean Memorial Cemetery (domprosts minnesvårds kyrkogården) som också haft UFO-iakttagelser, är lokala inneboenden och brevbäraren Dixon Ridder. Med sin bostad bara en mile norr ut om kyrkogården. Dixon hade en förträfflig utsikt av området. Vid ett tillfälle, sa Dixon, "....ett strålände vitt ljus med skarpa konturer på kanterna....det var omkring 5 feet i diameter, och var bara några feet från kyrkan. Plötsligt svängde det bakom kyrkan, sen tvärsöver vägen till Prost monumentet, och där, som om du släcker ljuset, bara försvinner det!

Iakttagelserna blev så vanliga över kyrkogården, att området ibland kunde reserveras bara för att få se ett UFO. Vanligen hände ingenting. Men vid ett tillfälle, berättade 3 vittnen för sin farfar om sina kyrkogårds-UFO möten.

Den 8 oktober, 1967, beslöt kyrkoherden Harley DeLeurere och två andra lokala bosatta på platsen, att huvudstupa gå ut på kyrkogården i tur och ordning för att se ett UFO. De promenerade inom en kvarts mile av området, och väntade att få se vad som skulle hända. Efter 2 timmar blev de bestörta och skrämdd av ett glänsande blinkande ljus. Några sekunder senare såg de ett klassiskt flygande tefat. Som ett av vittnena beskrev det,någonting liknande en stor sköldpadda med ljus på vågrät linje vid toppen av huset.....det var inte mer än 6 feet från marken, och det hade 3 eller 4 pauserande ljus, skinande i riktning mot kyrkogården och ner på marken också!

Som de 3 männen tittade,svävade föremålet lågt över varje kyrkogård,skinande ner med en kraftig ljusstråle,som om de sökte någonting. Sedan noterade de en frossbrytande detalj. Föremålet hade stannat och riktade strålen på en speciell gravplats. En ovanlig sak kring denna gravplats var,att den var mycket färsk - bara en dag gammal. Faktum är,begravningen hade ägt rum tidigare den dagen!

Efter åtskilliga minuters svävande över gravplatsen med en glänsande stråle av ljus,"försvann" föremålet. De tre männen inspekterade området,men ingenting verkade vara rubbat. Ett av vittnena sa,"Vi var säkra på att vi hade sett någonting,men när vi kom dit,fanns ingenting där."

De vördnadvärda förordade,att kroppen var bevisföremål (uppgrävd och undersökt för "tecken av oroande". Emellertid ingenting var någonsin gjort. Vittnena var övertygade om att UFO:t visat ett klart intresse för den nya graven. Det var ett mönster de senare observerade vid många tillfällen. Ett av vittnena sa: Det verkade vara lika varje gång där fanns en ny grav,under ett par nätter därefter kunde folk se ljusen däröver.

Ur UFO JOURNAL,juni 2002.

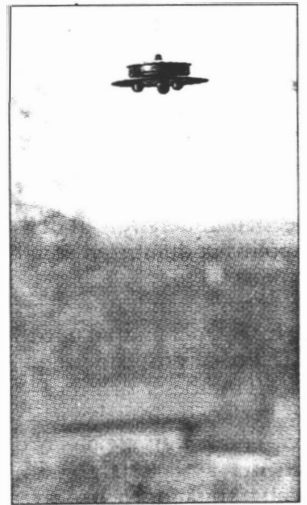
Ufo-frågan rubbar vår världsbild

Ufo-intresset ökar markant i världen. Att så sker är inte på grund av de naturliga förklaringar som ges av fenomenet Ufo. På Internet är det bland de mest besökta sidorna - allt från nyspunna myter till mera seriös forskning i ämnet.

Det krävs nog mer än en korttidsutredning att lösa detta mysterium.

Det man inte förstår, bortförklarar man gärna. Att förkasta och förvränga vad många upplevt angående Ufo:n har sin grund delvis - i fruktan.

Det finns tusentals som skulle träda fram och berätta, om det fanns större tolerans - men sanningen skrämmar. Det är hemskt att få sin världsbild rubbad.

Okända. Människan har alltid känt fruktan för det okända, skriver Meit Henriksson.

Det finns ett litet,litet ord
-ej mycket använt på vår jord.
Det lindrar smärta, stillar gråt,
Det lilla ordet är förlåt..

MEXIKANSK TV SÄNDER VIDEO PÅ SVÄVANDE FARKOST

Från: UFO ROUNDUP

Volym 2, Nummer 39

12 oktober 1997

Redaktör: Joseph Trainor.

Söndagen den 28 september och följande Söndag den 5 oktober 1997 från 1900 till 2000 sände programledaren Jaime Maussan videon av ett svävande UFO i sitt program "Tercera Milenio" (Tredje Årtusendet).

Videon filmades den 6 Augusti 1997 i ett bostadsområde i Mexico City. Tjugofem sekunder video visar det klart detaljerade UFOt i en molnig smogig himmel. UFOt är grått metalliskt och har inga blinkande lampor. Däremot har det en konstig roterande rörelse.

Filmen visar föremålet orörligt i luften. Sedan rör det sig från vänster till höger på TV-skärmen, svävar i flera sekunder och sticker sedan iväg väldigt fort.

För att titta på stillbilderna från filmen gå till: <http://WWW.digiserve.com/ufoinfo/news/mexico.html>. "Tercera Milenio" har sin hemsida på <http://WWW.televisa.com/2milenio/index.htm>.

Om du har UFO nyheter att dela med dig av, E-maila till oss på Masinaigan@aol.com.

För att gå rakt på sak, ministern,
så är vi ute efter u-hjälp.

Vad är värme?

Antiken: Filosofen Aristoteles och hans samtida kolleger under den grekiska antiken anser att allting består av fyra element – jord, vatten, luft och eld. Hur mycket värme ett föremål avger beror på hur mycket eld det innehåller.

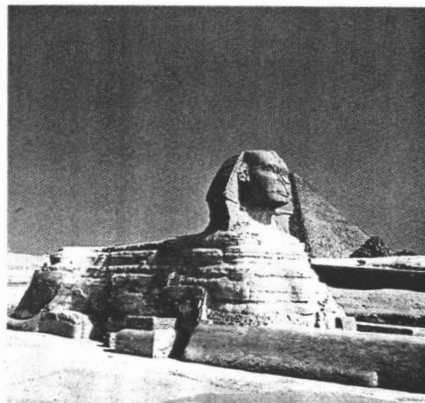
1784 e Kr: Antoine Lavoisier – en fransk kemist – har inte mycket till övers för den grekiska elementläran. Han anser istället att värme är ett grundämne som heter *calorice*. Han påpekar att ämnet är mycket flyktigt, och när man t ex tänder ett bål, frigörs *calorice* från veden och sprider sig som värme.

1824: I Frankrike lutar man fortfarande åt *calorice*-modellen, som emellertid finputsas något. Till exempel konkluderar den franske fysikern Sadi Carnot att *calorice* – och därmed värme – är en vätska.

I dag: Värme är energi, som överförs från ett system med hög temperatur till ett annat system med lägre temperatur till följd av atomers eller molekylers rörelser. Ju kraftigare dessa rörelser är, desto mer värme utvecklas.

Varför får vi feber?

Vi får feber som en "sidovinst", när kroppens immunförsvar bekämpar en infektion. Den höga temperaturen kan i vissa fall hindra att bakterier delar sig.

Sfinxens påfallande likhet med de naturligt eroderade klipporna, som finns i östra Sahara är ingen slump, menar en amerikansk geolog.

Vittrande klippor gav idén till sfinxen

ARKEOLOGI Både sfinxen och de stora pyramiderna i Giza utformades med tydlig inspiration från naturliga klippformationer i östra Sahara. Det anser i varje fall geologen Farouk El-Baz vid Boston University i USA.

Han bygger sin teori på att ökenfolk från Sahara för cirka 5000 år sedan vandrade in i Nilområdena i Egypten, för att klimatet i Nordafrika började förändras drastiskt. De inflyttande kände väl till de naturliga formationerna i öknen, och de kända byggnadsverken restes faktiskt just runt den tid då invandringen ägde rum.

På flera ställen i östra Sahara finns exempel på stora klippor, som på grund av vattenerosion har utvecklat en tydlig pyramidform. Kanske var det gamla Egyptens immigranter redan på den tiden medvetna om att naturens design också är den mest ändamålsenliga.

Såväl pyramidernas som sfinxens form gör dem nästan osårbara för öknens eroderande vindar. Hade pyramiderna till exempel varit fyrkantiga eller runda, hade de för länge sedan brutits ned av den sandpappersaktiga vinden.

Sfinxen liknar också en naturlig klippa och är aerodynamiskt utformad. Dessa små ökenberg kallas "yardangs" efter det turkiska ordet "yar", som betyder brant klippsluttning. Yardangs ligger alltid längs med den rådande vindriktningen och har ett högt utsprång, som vetter mot vinden. Farouk El-Baz tror att sfinxen möjligtvis kan vara uthuggen ur en liknande klippformation, som har utformats som ett liggande lejon med människohuvud. De forntida egyptierna har i varje fall med mycket stor noggrannhet sett till att sfinxens längdaxel ligger längs med de dominerande norrgående vindarna i området.

Fågelfossil vållar fortfarande debatt

Vissa forskare påstår att fossilet är fusk – att fjäderavtrycken är från en höna.

År 1861 gjorde ett forskarlag ett överraskande fynd i en klippa i Tyskland: de fann ett 150 miljoner år gammalt fossil av ett underligt djur, som liknade ett mellanting mellan en dinosaurie och en fågel. Forskarna var säkra på att de stod med en missing link mellan kräldjuren och fåglarna.

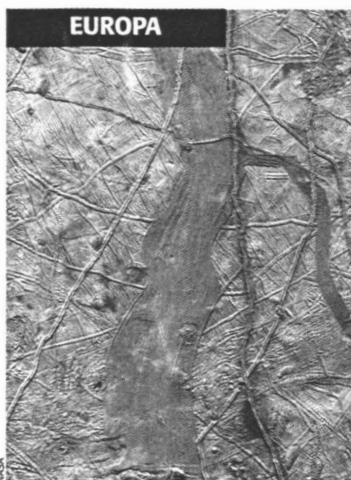
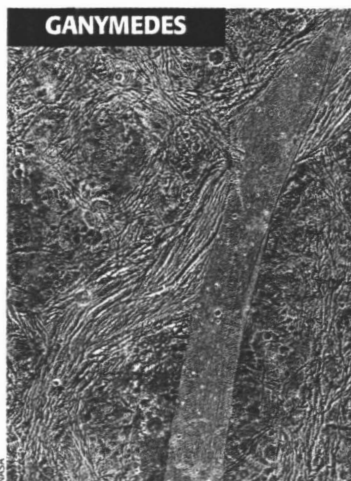
Sedan dess har fågeln, som kallas *Archaeopteryx*, blivit föremål för talrika slagsmål mellan forskare, som vill framhäva sin egen version av evolutionen. Rykten om fusk har förekommit, och debatten pågår fortfarande för fullt. En del forskare påstår att djuret aldrig existerat, och att fossilet är ett beställningsarbete. Andra forskare diskuterar livligt, om djuret kunde flyga, eller om det bara kunde sväva från träd till träd.

Jupitermåne har hav under ytan

ASTRONOMI Nya mätningar från rymdsonden Galileo tyder på att det finns ett hav av saltvatten dolt under isen på Jupiters och solsystemets största måne, Ganymedes.

Tidigare mätningar från Galileo har visat att Ganymedes båda mindre syskon, månarna Europa och Callisto, också har ett hav. Det tydligaste beviset har varit magnetfältet. När Jupiters månar rör sig igenom planetens stora och starka magnetfält, kan det hända att det bildas ett extra magnetfält utanför månarnas egna fält. Enligt planetforskarna kan det bara bli så, om det på planeterna finns ett salt hav, som kan leda elektrisk ström.

Galileo har även tagit ett antal fotografier av Ganymedes yta. Dessa visar ett band med räfflor, som skär tvärs över ett kraterfyllt landskap. Sådana band har sannolikt uppstått på grund av att havet en gång brutit igenom ytan och gett upphov till en bred spricka. Det har emellertid skett under ett tämligen ostabilt tillstånd, eftersom temperaturen på Ganymedes är nere på -150°C .

Bilderna visar tydliga band på isytan av både Ganymedes och Europa. Dessa band tyder på att vatten en gång trängt upp genom isen.

Piloter såg UFO

ANKARA. Två turkiska piloter rapporterar att de har sett ett oidentifierat flygande objekt (UFO) under en rutinflygning vid staden Candarli. Piloterna säger att ett stort lysande objekt närmade sig flygplanet i hög hastighet och manövrerade i dess närhet i en halvtimme. Militärens krigsberedskapscenter kunde inte spåra objektet på sin radar. Objektet hade en ovanlig form – något mellan en kon och en skiva. (TT-AFP)

Nya teleskop skall se stjärnor födas

ASTRONOMI Chile är på väg att förvandlas till astronomernas Mekka. I Atacamaöknen i norra Chile skall man nu bygga en hel teleskoppark med totalt 64 radioteleskop. Teleskopen har döpts till Alma, vilket står för Atacama Large Millimeter Array. De skall ligga så tätt att man med hjälp av datorteknik kan kombinera signalerna från alla teleskopen. De kom-

mer då att fungera som ett enda stort teleskop med en mils diameter, vilket slår Hubble med god marginal. Alma skall göra observationer vid mycket korta våglängder – ända ner i millimeterområdet, vilket är på gränsen mellan infraröd strålning och mikrovågsområdet. Därmed kan Alma studera allt från de mest avlägsna galaxer till stjärnbildningen i Vintergatan.

Det bästa sättet att få en vän är att vara en....

VETENSKAPENS STORA MISSTAG

Kan man utnyttja energin i atomen?

1803: Den engelske kemisten och fysikern John Dalton avisar tanken. För, som han säger, man kan ju inte dela en atom!

1923: Nobelpristagaren Robert Millikan instämmer. Han påpekar att naturen har satt in säkerhetsutrustning i de flesta grundämnen vi känner till. De har ingen energi att avge, även om man klyver dem.

1933: Inte heller Albert Einstein tror på att det är möjligt att utnyttja atomenergin. Det innebär ju att man skulle kunna klyva atomer efter behov, konstaterar den kände fysikern.

1934: Engelsmannen Ernest Rutherford lyckas klyva en atom. Han anser dock inte att det är lönt att utnyttja atomenergin. Han säger att de som anser att atomklyvning kan bli en användbar energikälla pratar rena smörjan.

I dag: Det finns kärnkraftverk i större delen av världen.

Av LARS JAKOBSON

När Ray Bradbury kom till Mars vet jag inte bestämt. Men han bör ha befunnit sig bland mellankrigstidens första ivriga emigranter. Han föddes 1920. Växte upp i det småstadsamerika som aldrig funnits, men som i kraft av bild och förebild ändå format socialt och ideologiskt tänkande över hela det amerikanska politiska fältet. Bob Dole säger sig komma därifrån, Bill Clinton önskar att han gjorde det. Ray Bradbury lämnade Green Town, Illinois och mellanvästern tillsammans med sin familj under depressionen. Mars utlovade en andra chans, fyrfärgsaffischer med ett regeringsfinger som pekade på dem alla och sade: "Det finns arbete för er uppe i skyn: res till Mars!" De stora raketerna lyfte i de skära molnen av eld och hetta som för några dagar förvandlade Ohios stelfrusna januari till en sommarmånad.

JAG TROR INTE ATT det är fel att lägga den fantastiska verkligheten över den faktiska. I novellsamlingen/episodromanen *Invasion på Mars* (The Martian Chronicles, 1950) mutar Bradbury in ett litterärt landskap under en djupt koboltblå himmel, med ljumma vindar och

Foto: JAN-ERIK HENRIKSSON

Amerikansk idyll. Ray Bradbury skapade en idealvärld på Mars. I minnet fanns en förskönad bild av barndomsstaden i mellanvästern varifrån familjen tvingades flytta under depressionen. Kanske liknade idealvärlden bilden ovan.

lätta vårregn, som var som den amerikanska mellanvästern. Bergen blånar i fjärran, somrarna är brinnande heta. Den döda marskulturen har lämnat efter sig sällsamma byggnadsverk, vita benstäder, hus av kristall, marmorkanaler där det klara vattnet färgas grönt av vinträden beroende på årstiden. Men alla dessa underverk är övergivna, de vittrar långsamt i spänningen mellan middagshettan och nätternas köld.

Människans landtagning av Mars blir i Bradburys vision inte en seger. De första tre expedi-

tionerna misslyckas. Deras öden återges i novellerna *Ylla*, *Männen från Jorden* och *Den tredje expeditionen*, alla med drag från den litterära tradition som förtäcktes av pulptidskrifter som *Weird Tales* med författare som H P Lovecraft och Clark Ashton Smith. Men de tre berättelserna ringar var för sig in olika aspekter av den moderna gotiska skrällen: den språkliga, den humoristiska och den nostalgiska.

Civilisationen på Mars hade varit döende i sekler, kanske i tusentals år, men den avgörande katastrofen kommer med män-

LITTERÄRA LANDSKAP

Ray Bradburys viktigaste böcker hör 50-talet till, en sorts onda sagor för atomåldern. Det fantastiska lyser upp texterna, men där bevaras alltid en stark sympati för den lilla människan och hennes drömmar och rädslor. En som beundrade den tidige Bradbury var Artur Lundkvist. François Truffaut gjorde med stor framgång film av romanen *Fahrenheit 451*, som beskriver ett framtida totalitärt samhälle där brandkårens främsta uppgift är att bränna böcker. Romanen *Oktoberfolket* handlar om barnets steg in i vuxenvärlden, men utan att förlora barndomens styrka.

Tidigare artiklar i serien Litterära landskap: Jane Austens *Bath* 20/10, Bengt Emil Johnsons *Saxdalen* 3/11, Samuel Becketts *Cooldrinagh* 17/11, Birger Sjöbergs *Vänersborg* 1/12, Joseph Brodskys *Leningrad* 15/12 och Charles Dickens *London* 24/12.

niskan. På ett par års tid utplånas marsbefolkningen av – vattkoppor. I novellen *Och månen är lika klar*, om den fjärde expeditionen, heter det: "En ras byggs upp under miljoner år, förfinas, bygger städer som de där ute och gör allt för att bli aktad och skön, och sedan dör den. En del av den dör långsamt i vederbörlig ordning före vår tid och med värdighet. Men de andra! Dör de andra marsborna av en sjukdom med ett fint, ett fruktansvärt eller majestätiskt namn? Nej, vid allt som är heligt, det måste nödvändigtvis va-

ra vattkoppor, en barnsjukdom, en sjukdom som inte ens barn dör av på Jorden! Det är inte rätt och det är inte ens rättvist."

Kritiker, som ofta strävat efter att legitimera sin förtjusning i Bradburys historier, har i berättelserna från Mars önskat se en förstulen samhällskritik, en bitter kommentar till den europeiska erövringen av den amerikanska kontinenten. Men det är påfallande hur begränsad en sådan läsning blir. Den förlust han söker beskriva och den tomhet han önskar fylla är långt större än så. De läsare som

kallar Bradbury en prepubertal författare kommer närmare kärnan i författarskapet.

Bradburys Mars var och är det mellanvästern som aldrig fanns, aldrig statistiskt och demografiskt mättes upp, aldrig fångades på några fotografiska plåtar, och som just av den anledningen blev en så mycket mera konkret värld när han satte sig för att skapa den. Platsen förblev rikare, större, mörkare i all den sällsamma gåtfullhet som den vuxne författaren kände igen som barnets förnimmelse av omvärlden. Främst märks detta i noveller som *Möte i natten* och *Dödssången*. Människan står inför marsbon, de möts utan att kunna röra vid varandra, de ser på varandra, men utan att förstå.

FENOMENET LÄTER sig också – genom sina brister – tydligt iakttagas i den svaga historien *Upp genom luften*. Här försöker Bradbury åstadkomma samhällskritik med en berättelse om de svartas emigration till Mars från Sydstaterna, men han skriver om något som ligger utanför hans erfarenhet. Både de svarta och de vita sydstatsborna skildras uteslutande i form av ett barns omedelbara, motställda stereotyper, och själva historien griper tillbaka på en muntligt

traderad afro-amerikansk saga. Men den realism som novellen ändå äger motsäger det barnsliga perspektivet och magin förflyktigas.

Invasion på Mars är annars en sovraddbok. Den samlarflertalet av de noveller och skisser kring Mars som Bradbury under 40-talet fått publicerade i Planet Stories och Thrilling Wonder Stories. Vad som sparades till andra samlingar, som *Den illustrerade mannen*, *Oktoberlandet* och *Den kalla vinden och den varma*, var det allegoriska och det mer långtgående fantastiska materialet, som visserligen använder samma fysiska miljö som de mer realistiska novellerna, men vars innehåll ingenting har att göra med det Marssomskildras i den första boken. Invasion på Mars är en bitter bok. Den nya planeten bildar en fristad, folk tror att de har glömt det som de har lämnat, men banden är inte klippta. Avund, girighet och tomma ideal uppfyller människorna och skuggan från krigshotet på Jorden vilar tung över dem, även om de, som Bradbury skriver, "försökte tro på Jordens

existens, ungefär som de en gång försökt tro på Mars existens; problemet var bara omkastat." I den korta novellen *Åskådarna* skriver han om hur den globala hotbilden slår

över i det fullskaliga kriget. Folk står på sina nybyggda marsianska verandor och ser upp mot den gröna planeten. De är reducerade till betraktare och lyssnare. Jorden kallar dem tillbaka: "I kväll var de döda återuppståndna, Jorden var åter befolkad, minnet vaknade, en miljon namn uttalades: Vad gjorde den och den i kväll på Jorden?"

I NATTEN BRINNER Jorden, de maktlösa åskådarna sträcker ut sina händer som för att slå ned elden. "Klockan tre den kyliga morgonen såg reseffekthandlaren upp. En hel massa folk kom ner för gatan. 'Jag har hållit öppet länge med flit', sade han till dem. 'Vad får det lov att vara, min herre?' I gryningen var hans hyllor tomma."

Så överges Mars, få stannar

Den verkliga utmaningen ligger på ett annat plan. Efter östsocialismens debacle har socialdemokratin varit på jakt efter en ny och samlande idé. Successivt har den gamla antikapitalismen, som ju satte sin prägel på fondstriden, tonats ned till förmån för en ekologisk och feministisk samhällssyn. Det är dessa idéer som den självtröstande trosvissheten numera är förbunden med. Däremot tycks svårigheten att ideologiskt förlikas sig med den privata företagsamheten långt mindre än förr. Problemet är emellertid att ekologismen inte bara omformat socialdemokratiens idévärld, den har också fått ett starkt fäste inom borgerligheten själv.

Med ekologi/ekologism förstår jag då givetvis inte viktiga miljöhänsyn. Nej, ekologismen representerar en ideologisering av miljöpolitiken, en förvandling av den till passionerad världsåskådning, enligt vilken mänskligheten kämpar för sin överlevnad mot den västliga livsstilen, den fria marknadsekonomin och en oinskränkt privat äganderätt. Bara genom drakoniska regleringar och framtvingade beteendeförändringar kan undergången avvärjas – det "ekologiskt uthålliga" samhället är helt enkelt det politiskt planerade samhället.

Det är ingen tillfällighet att socialdemokratin med lätthet anammat detta budskap; ekologismens tankefigur är i allt väsentligt en kopia av den marxistiskt inspirerade socialismen. Precis som denna opererar den med en manikeisk världsbild (miljöförstöring vs harmoni med naturen), ett apokalyptiskt framtidsscenario (undergång eller överlevnad) och en messiansk frälsningslära om ett samhälle byggt på återförening mellan människa och natur.

Forts från första kultursidan

kvar. Kanske är de förrädare, åtminstone är känslan av svek bärande i de historier som följer, men vem som sviker och vem eller vad som förråds är oklart. Bradbury iaktar människornas avfolkade städer med samma intresse som han betraktat de byggnadsverk som marsborna lämnat efter sig.

I vissa ögonblick, som i berättelsen om *De tysta städerna*, glider bilderna samman. I *De långa åren* framlever en mekanisk familj sitt cybernetiska liv år ut och år in sedan fadern/skaparen dött ifrån dem, ett svek så gott som något.

I *Vårregn skall komma* betjänar automaterna ett övergivet hus, men också maskiners lydighet har en gräns när ingen finns där att använda sig av dem, ge dem berättigande.

Kanske ligger sveket i vuxenvärldens löften som inte infrias. Eller kanske infrias de blott alltför väl. Novellerna har genom hela samlingen andlat om vuxna människor, 'ket är en smula ovanligt om

man ser till Bradburys författarskap i dess helhet. Barnet och barndomen har där alltid intagit centrala roller, och gör så också i Mars-bokens avslutande historia, *Picknick på Mars*. En familj från Jorden har undflytt kriget och vänt de stora fraser på ryggen. Föräldrarna förstör sin raket för att ingen skall kunna spåra dem, men det är uppenbart att de därmed också i fullt medvetande för alltid stänger en dörr bakom sig. I en liten båt ger man sig av genom det uråldriga kanalsystemet. Fadern har lovat barnen att de skall få se en marsbo. Dagen går, familjen färdas genom det folktomma landskapet, gör strandhugg i marsbornas och människornas övergivna städer. Mot kvällen blir barnen kinkiga och frågar efter den utlovade marsbon. Fadern pekar ned i det klara vattnet.

"Marsborna var där. Timothy började darra. Marsborna var där – i kanalen – återspeglade av vattnet. Timothy och Michael och Robert och mamma och pappa. Marsborna stirrade tillbaka på dem en lång, långtyst stund från det kluckande vattnet..."

Svårare att förstå är att denna åskådning också vunnit insteg i den borgerliga opinionen. Det vittnar om att tilltron till ekonomisk rationalism och tekniskt-vetenskapligt tänkande också här har försvagats. Ändå borde man här, i högre grad än vad som är fallet, kunna se den stora likheten mellan socialism och ekologism. Socialismens stora idé var att utplåna fattigdomen och göra dessa de minsta till de främsta. Men knappast någonstans har de minsta fått lida värre, och knappast någonstans är misären idag större, än i de länder som tog socialismen på allvar. Med ekologismen förhåller det sig på samma sätt. Den lovar en värld i harmoni med naturen, men vill snabbavveckla kärnkraften till förmån för mer olja, kol och ved – så kallade biobränslen.

LENNART BERNTSON

Nattvandrare

Polisen till den lullande nattvandraren:

- Vart är min herre på väg då?
- Jag ska gå på föredrag.
- Det finns väl ingen som håller föredrag den här tiden på dygnet?
- Då känner inte konstapeln min fru!

– Vad gjorde bagaren när polisen kom?
– Smet!

Allas vår stamfar kom från Afrika

ARKEOLOGI Vår stammoder, Eva, har fått gott sällskap. Nya analyser av Y-kromosomen från män från hela världen tyder nämligen på att Adam liksom Eva levde i Afrika för mellan 100 000 och 200 000 år sedan.

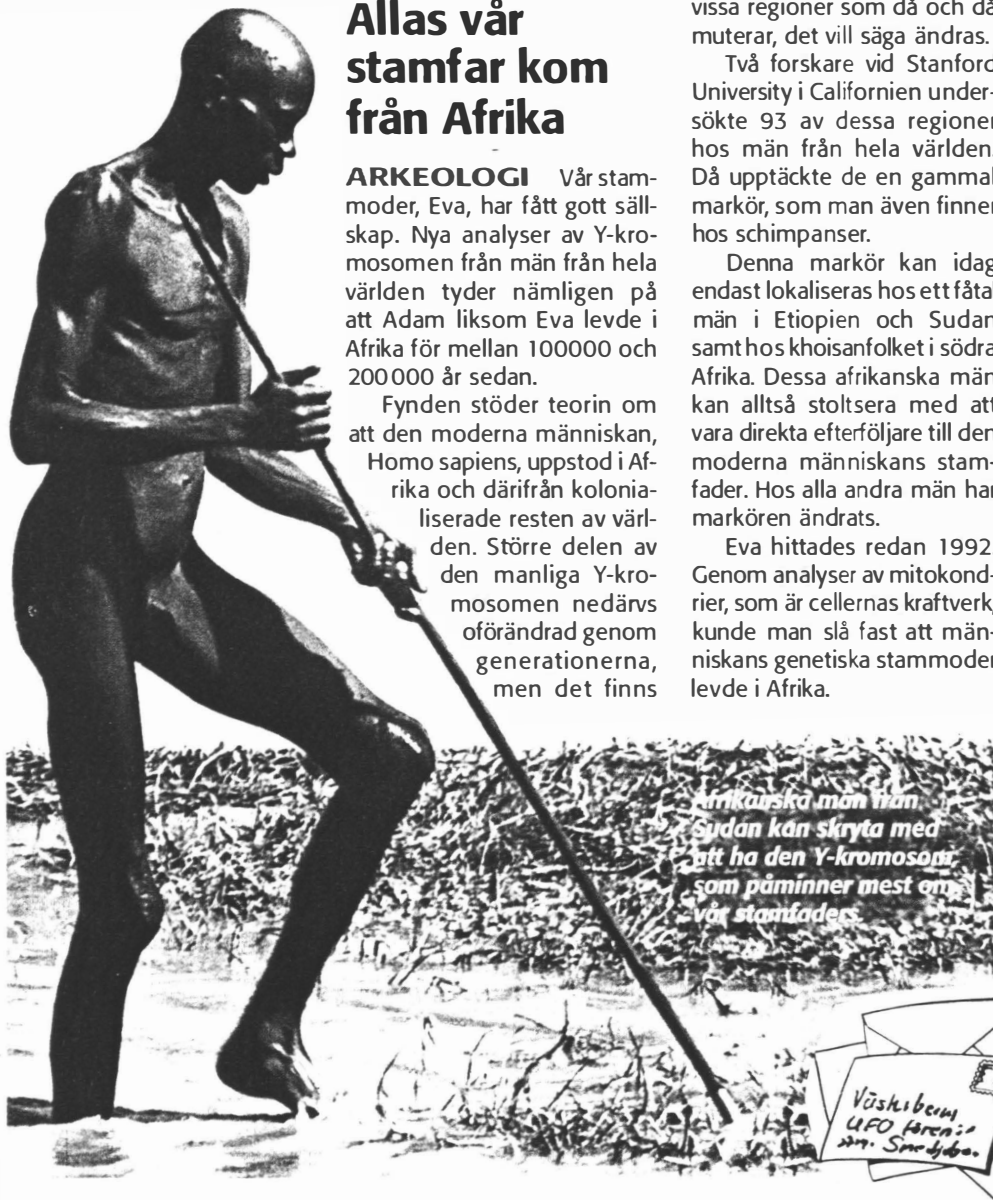
Fynden stöder teorin om att den moderna människan, Homo sapiens, uppstod i Afrika och därifrån koloniserade resten av världen. Större delen av den manliga Y-kromosomen nedärvs oförändrad genom generationerna, men det finns

vissa regioner som då och då muterar, det vill säga ändras.

Två forskare vid Stanford University i Californien undersökte 93 av dessa regioner hos män från hela världen. Då upptäckte de en gammal markör, som man även finner hos schimpanser.

Denna markör kan idag endast lokaliseras hos ett fåtal män i Etiopien och Sudan samt hos khoisanfolket i södra Afrika. Dessa afrikanska män kan alltså stoltsera med att vara direkta efterföljare till den moderna människans stamfader. Hos alla andra män har markören ändrats.

Eva hittades redan 1992. Genom analyser av mitokondrier, som är cellernas kraftverk, kunde man slå fast att människans genetiska stammoder levde i Afrika.

Afrikanska män från Sudan kan skryta med att ha den Y-kromosom som påminner mest om vår stamfaders.

EGYPTEN:

Mammutar i det gamla Egypten

Undersökningar på öarna utanför norra Ryssland har visat att mammuten inte som man tidigare trodde dog ut i samband med istiden för 10 000 år sedan. Vissa dvärgmammutar, som bara var omkring 2 m höga, överlevde ända tills för cirka 3 700 år sedan.

En nyupptäckt egyptisk gravmålning tycks dessutom visa att en del av dessa dvärgmammutar tog sig så långt bort från sitt hemland som till det gamla Egypten.

Gravmålningen visar en björn och en elefant av samma storlek som björnen, men med alltför stora betar. Forskarna är övertygade om att det ska föreställa ett vuxet djur. Och troligen rör det sig om en nu utdöd dvärgmammut.

Arbets-skador från forntiden

Arbets-skador är inte alls något modernt fenomen. Nya undersökningar av 12 000 år gamla ben visar hur utbredda ledgångsreumatism och förslitningar var bland hårt arbetande bönder.

Ledgångsreumatism och ledförslitningar ger permanenta skador, som kan ses på benen. Sådana skador har den engelske arkeologen vid British Museum, T. Molleson, hittat på ben från utgrävningar i östra Syrien. Människorna

som levde här var enkla jordbrukare och det hårda arbetet på åkrarna ser ut att ha vållat dem stora besvär. Framför allt har deras tår och fotleder varit belastade, men det har också funnits skador på till exempel ben och rygg.

Ett annat exempel är från Pakistan, där en kanadensisk forskare har hittat förslitningsskador i 5 000 år gamla nackkotor. Skadorna härrör sannolikt från bärandet av stora bördor på ryggen. □

● Världen är helt beroende av växter, som växte för 300 miljoner år sedan. Det är nämligen de som blivit till kol och olja.

Världens kraftigaste sprängämne

TEKNIK En grupp amerikanska forskare har lyckats få fram ett ämne, som är världens kraftigaste sprängämne och som samtidigt är miljövänligt. Ämnet har den största sprängkraften man sett i mänsklighetens historia – bortsett från atombomben. Sprängämnet, som består av oktanitrocubane, är dubbelt så kraftfullt som dynamit och 25 procent effektivare än det hittills kraftfullaste sprängämnet HMX.

Enligt forskarna efterlämnar sprängämnet inga gifter i naturen, eftersom det helt bränns upp. Dessutom exploderar det inte, om det utsätts för stötar, vilket vissa andra sprängämnen gör. Hemligheten bakom ämnets enorma sprängkraft är att massan förbränns blixtnsnabbt. Blandningen har en densitet på två gram per kubikcentimeter. Som jämförelse kan nämnas att bensin har en densitet på bara 0,8 gram per kubikcentimeter.

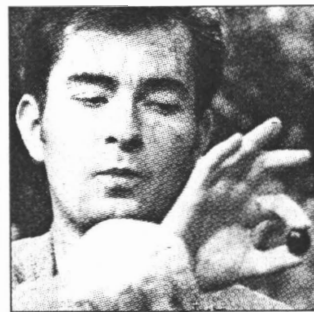
RÄTTVIK. 1965, 1975, 1985?

Flera personer hävdar att de på nära håll upplevt oförklarliga fenomen i den lilla byn Solberga nära Boda. Med tio års mellanrum kommer rapporter om silverglänsande farkoster, ibland bara tio-tolv meter upp i luften. Observationerna blev startskottet för Siljansringens UFO-förening, som inte samarbetar med UFO Sverige.

BISPBORG. December 1987

En kvinna går ut på gården mitt i natten när hennes husdjur verkar oroliga. Hon känner en stark lukt av svavel. Kvinnan uppger att hon ser ett "isblått föremål format som en glödlampa" och känner en fruktansvärd smärta i kroppen. Nästa dag upptäckte hon ett brännmärke på tröjan. En analys som görs av FOA visar att fibrerna i jumpern svetsats samman som av ett "starkt elektrostatiskt fenomen". Händelsen finns noterad i UFO Sveriges Arkiv, utan förklaring.

IDAG ÄR IGÅR IMORGON!!

SKÖN ATMOSFÄR Planeten gör ett varv runt sin stjärna på bara tre och en halv dag. Astronomen David Charbonneau illustrerar avståndet mellan planeten och stjärnan HD 209458.

'Ny' planet med atmosfär – och liv?

En främmande planet – med egen atmosfär.

Det har astronomerna för första gången hittat bevis för.

– Det öppnar vägen för spännande utforskning av planeter utanför vårt solsystem, enligt astronomen David Charbonneau.

Planeten är 220 gånger tyngre än jorden och påminner mest om Jupiter. Men ligger 150 ljusår bort, i stjärnbilden Pegasus.

Den amerikanske astronomen David Charbonneau upptäckte att den har atmosfär med hjälp av rymdteleskopet Hubble.

Planetens kretsar kring en stjärna som liknar vår sol och bär det föga himmelska namnet HD 209458. Stjärnan fungerar som en lampa som lyser genom atmosfären på den stora gasformiga planeten varje gång den snurrar förbi. Det är så astronomerna kunnat analysera atmosfären.

Men det handlar inte om några

vackra färgglada rymdfoton, utan om en speciell linje i ett spektrum som avslöjar att atmosfären innehåller natrium. Atmosfären antas dock mest bestå av enkla grundämnen som väte och helium.

– Om vi ser koldioxid, vatten och syre i atmosfären tror vi att ämnena producerats av något slags liv, säger René Liseau, astronom vid Stockholms observatorium.

Han arbetar med Darwin-projektet, ett rymdteleskop som ska vara klart 2013 och kunna studera just främmande planeter och deras atmosfärer.

Hittills har över 70 planeter hittats utanför vårt solsystem.

Planeterna i Pegasus upptäcktes 1999, men är den första där man har bevisat existensen av en atmosfär.

Eva Barkeman

eva.barkeman@aftonbladet.se

På tal om det – du är inte den första jordvarelse som landat här.

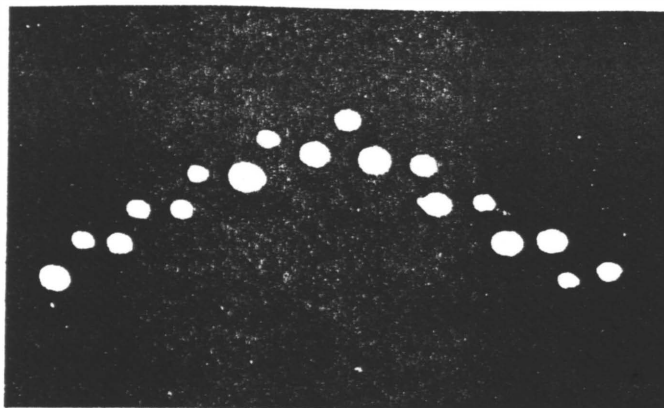
UFO: från pseudovetenskap till religion.

FLYGANDE TEFAT.

I alla tider och kulturer har människans möte med varelser från andra världar spelat en roll. Den sibiriske schamanen har under sina själsresor kontaktat hjälppandar som han tänkte sig bodde i andra världar. I kapitel 10 framgick det hur föreställningen om kanalisering, alltså mottagandet av budskap från varelser från andra dimensioner i kosmos, haft föregångare i gamla tiders religioner. En helt modern, teknologisk variant på detta tema är människors kontakt med varelser från yttre rymden. Denna moderna föreställning är oftast knuten till berättelser om okända flygande föremål, UFO:n.

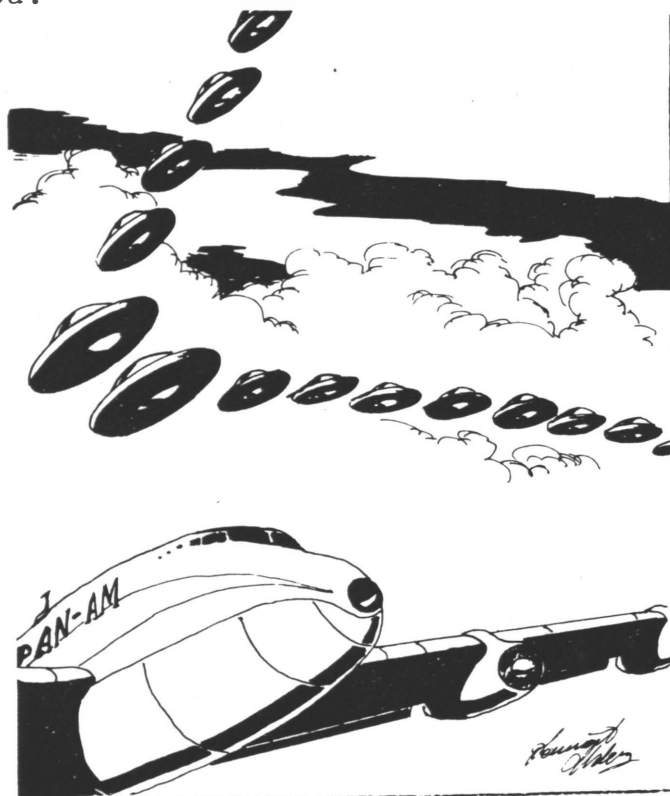
Till skillnad från de flesta religiösa begrepp kan UFO-tron dateras exakt. Den första berättelsen om flygande farkoster från rymden publicerades den 24 juni 1947.

En pilot, Kenneth Arnold, var ute på rutinuppdrag i västra USA. Plötsligt såg han nio föremål flyga i formation över himlen. Arnold beskrev för en tidningsreporter föremålen som halvmånformade ting som gled fram som saucers, "tefat", och på detta sätt lanserades begreppet "flygande tefat". Inga radarobservationer eller oberoende vittnen kunde bekräfta Arnolds berättelse, men icke desto mindre måste de ha slagit an en stark sträng hos tidningsläsarna. Från att tidigare ha varit ett okänt fenomen sågs de mystiska flygande föremålen plötsligt av många människor runt om i USA. På bara några dagar välldes observationerna in till media. Intressant nog hade föremålen ändrats subtilt mellan Arnolds första berättelse och dessa nya observationer. Nu var det inte flygsättet utan själva formen som var tefatslik. Den första tidningsartikeln om "flygande tefat" blev ett slags modell för hur senare observationer skulle se ut.

En häpnadsväckande formering av rymdfarkoster ingick i ett stort antal dylika som passerade över Texas i snabb följd natten till den 31 augusti 1951. Jattefaten uppskattades vara ca 300 meter i diameter. (Foto: Carl Hart Jr.)

Det amerikanska flygvapnet samlade in observationer och gav dem namnet UFO - Unidentified Flying Objects. Redan i december 1947 ansåg man att observationerna var så många att de borde studeras noga. En sammanfattning av tusentals rapporter publicerades 1949. Myndigheternas slutsatser var att ingenting styrkte att det faktiskt skulle röra sig om besök från utomjordiska varelser. Många människor såg detta snarare som en bekräftelse: UFO-besöken var så utomordentligt hemliga och känsliga att regeringen försökte lägga locket på.

Ungefär så här uppfattade de tre piloterna de skinande skivorna. De tillägger att det var exakt avstånd mellan varje föremål. Det var en enorm ljussvans efter föremålen. Ljussvansen lysste upp hela himlen ovanför flygplanet. Man måste alltså hålla teckning en av föremålen över sig för att få en uppfattning av hur de uppfattade föremålen. Ingen av de 130 passagerarna tycks ha lagt märke till föremålen.

Under en rad år handlade UFO-vittnesmålen nästan alltid om förbiflygande föremål, farkoster som tydde på en teknologi som låg ofantligt långt före vår egen. Efter hand utvecklades dock nya typer av observationer. Astronomen J. Allen Hynek, medlem i en kommission satt att gå igenom materialet, delade in observationerna i tre grupper. Rapporter som Kenneth Arnolds handlade om kontakt av första graden, alltså att man fick syn på farkosterna. I kontakter av andra graden landade farkosterna och lät sig betraktas på nära håll. Och mest spektakulärt var närbkontakt av tredje graden: här handlade det om möten med de varelser som flugit till jorden i dessa UFO:n.

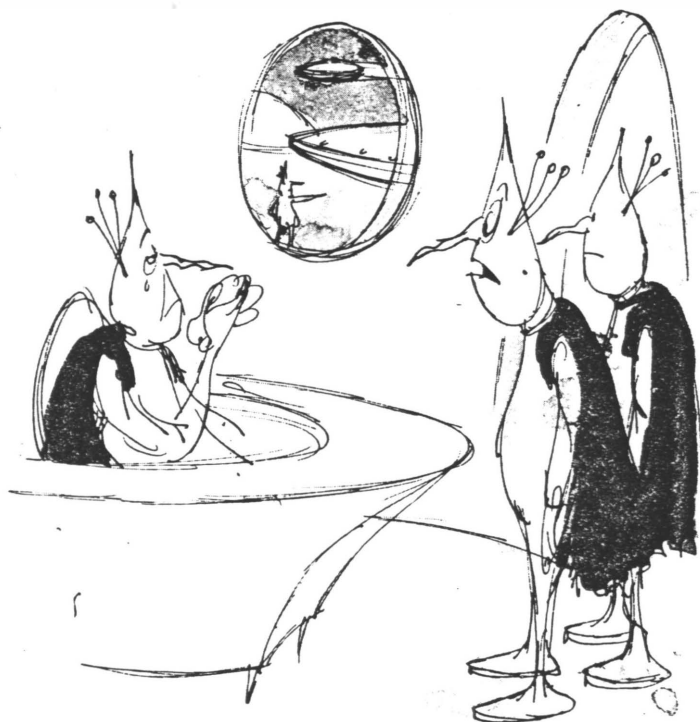
En uppmärksam händelse som kom att tolkas i termer av närkontakt med ett UFO kallas, The Roswell Incident. På en militärbas i närheten av Roswell- i den amerikanska delstaten New Mexico hördes i början av juli 1947 en explosion. Ett par lokalbor som var ute på en ridtur berättade att de hade sett en massa metallskrot ligga utspritt över ett stort markområde. Detta var bara ett par veckor efter Kenneth Arnolds uppmärksammade tefatsobservationer. Ett rykte började spridas att en farkost från yttre rymden kraschlandat och att myndigheterna försökte dölja detta för allmänheten. Ryktena blev allt mer detaljerade. Fem rymdvarelser skulle ha påträffats, läkare hade utfört en obduktion men senare belagts med munkavle. Vad som faktiskt hände i Roswell är ännu i dag föremål för spekulation. Troligen hade det skett en allvarlig olycka inne på området, och eftersom det rörde sig om militära aktiviteter hemligstämplades allt material om händelsen snabbt. Därmed hade det amerikanska försvaret, utan att vilja de, blåst upp UFO-ryktena till helt nya proportioner.

Ur boken New Age.

Vanligt sunt förnuft är inte särskilt vanligt...

Det är någont obegripligt hos jordvarelserna som jag gillar.

Vårt uppdrag har misslyckats.
Jordvarelserna kan inte heller bota
en vanlig förkylning.

Hur stor är risken för att dödas av en meteor, egentligen ??

Ännu har väl ingen träffats av meteorstenar, men hur stor är risken för att dö som följd av ett meteornedslag? –Normalt anser vi att risken för att träffas av en meteor är liten. Emellertid är sannolikheten för att omkomma av följderna av ett meteornedslag större än man hittills trott. Två amerikanska fysiker har gjort en sammanställning av sannolikheten för att dö av vad de kallar onaturliga dödsorsaker, och resultatet är överraskande.

Sannolikheten för att dö som följd av ett meteornedslag är 1:10000, dvs Dubbelt så stor som att dö i en flygolycka! Det förhållandevis höga talet beror på att det inte bara är de som träffas av meteoren som dör.

Olyckan kan få effekt på hela jorden. Eftersom 70% av jorden är täckt av vatten, är det mest sannolikt att en jättemeteor kommer att störta i havet. Träffas jorden av en kilometerstor asteroid, och nedslaget sker i havet, kommer det att uppstå en över tre kilometer hög flodvåg.

Om meteoren träffar Stilla Havet, kommer alla amerikanska städer vid StillaHavskusten att utplånas, och vattnet kommer att tränga ett par hundra kilometer in i landet. Träffar meteoren landbacken, kommer det att uppstå en krater med en diameter av 100 kilometer, och alla städer på ett avstånd av flera tusen kilometer kommer att jämnas med marken. Under alla omständigheter räknar man med att en stor del av jordens befolkning skulle omkomma som följd av ett meteornedslag av den kalibern.

År 1908 ägde ett nedslag rum i Sibirien. En meteorsten sprängdes på tio kilometers höjd och fällde ca 2000 kvadratkilometer skog. År 1993 varseblev man två nedslag i Australien, men de var båda av förhållandevis ringa storlek, motsvarande styrkan av Hiroshimabomben. Om jorden träffas av en kilometerstor meteor blir kraften mycket större. Kollisionen skulle utlösa en energi på en biljon ton TNT , motsvarande en miljard Hiroshimabomber!

Efter sådana fakta är det lugnande att veta att senast jorden träffades av en stor asteroid var för 65 miljoner år sedan. Den föll ned nära Yucatanhalvön i Mexico och var möjligen orsak till att bland annat dinosaurierna dog ut.....

Sannolikheten för att dö en oväntad död	
Jämför man sannolikheterna för att dö av onaturliga orsaker är asteroidnedslag högt placerade.	
Bilolycka	1:100
Mord	1:300
Brand	1:800
Vådaskott	1:2500
Elektricitet	1:5000
Asteroidenedslag	1:10 000
Flygolycka	1:20000
översvämning	1:30000
Ormbett	1:100000

När vi brutit sista kedjan
När vi försurat sista droppen
När vi förgiftat sista luften
-då märker vi att våra pengar
inte går att äta...